

ประเทศไทยยังไม่ได้เป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ได้แต่เพียงลงนามแก่อนุสัญญาฯ 1982 ซึ่งอนุสัญญาฯ ดังกล่าว มีผลบังคับใช้แล้ว และก่อให้เกิดหลักเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ทำให้กองเรือประมงไทยและชาวประมงไทยต้องประสบปัญหาที่อยู่ภายใต้เงื่อนไข ข้อบังคับ และบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ 1982 แต่เดิมนั้น กองเรือประมงไทยเคยทำประมงในน่านน้ำด้านอ่าวไทย ทะเลอันดามัน และทะเลหลวงมาช้านานภายใต้ระบอบการทำประมงอย่างเสรี ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นน่านน้ำของประเทศเพื่อนบ้าน จากผลของอนุสัญญาฯ 1982 ประเทศไทยควรขอใช้สิทธิทางประวัติศาสตร์ในการประมง (Historic Fisheries Right) และผลจากการประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศเพื่อนบ้านทำให้สภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทย มีลักษณะเป็นรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ ตามมาตรา 70 ของอนุสัญญาฯ 1982 แต่ก็ถูกปฏิเสธจากรัฐต่าง ๆ ว่าไทยไม่ได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในการที่จะได้ใช้สิทธิของรัฐที่เสียเปรียบทางภูมิศาสตร์

การเข้าแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีชีวิตภายใต้มาตรา 61 และมาตรา 62 อันเป็นพันธกรณีเชิงบังคับ (Mandatory) ที่รัฐเจ้าของทรัพยากรที่มีชีวิตต้องปฏิบัติตาม เพื่อประเทศไทยจะสามารถเข้าแสวงประโยชน์ในทรัพยากรอันเป็นส่วนเกิน (Surplus) ของจำนวนสัตว์น้ำที่จับได้ทั้งหมด ก็ต้องอยู่ภายใต้การใช้ดุลยพินิจของรัฐเจ้าของทรัพยากรเท่านั้น เมื่อกองเรือประมงไทยต้องออกไปแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่มีชีวิตในน่านน้ำต่างอนุภูมิภาค หรือภูมิภาคอื่น และทะเลหลวง จึงต้องประสบปัญหาการผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศเพื่อนบ้าน และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐชายฝั่งที่ขัดต่อมาตรา 73 ของอนุสัญญาฯ 1982 เมื่อเกิดข้อพิพาทขึ้น ประเทศไทยจะสามารถนำข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาทตามอนุสัญญาฯ 1982

ปัจจุบันมีการก่อตั้งศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศไว้พิจารณาคดีที่เกี่ยวกับบทบัญญัติของอนุสัญญาฯ 1982 โดยเฉพาะ และได้มีการพิจารณาหลายคดีแล้ว แต่ทั้งนี้เปิดเฉพาะแต่รัฐภาคีเท่านั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประเทศไทยต้องหาทางแก้ไขปัญหาในการคุ้มครองผลประโยชน์ และสวัสดิภาพของกองเรือประมงไทย และชาวประมงไทย ภายใต้บทบัญญัติของอนุสัญญาฯ 1982 ในการเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ของประเทศไทยในอนาคต

The Kingdom of Thailand (Thailand) signed the United Nations Convention on the Law of Sea (UNCLOS) of 1982. Nonetheless, it has failed to ratify the convention. Pertinent is it that the principle of exclusive economic zones (EEZs) is explicitly upheld in UNCLOS, 1982.

Moreover, inasmuch as Thailand has not ratified UNCLOS, 1982, Thai fishing fleets and fisherman encounter problems in view of the conditions, regulations, and provisions promulgated under the terms of UNCLOS. Although formerly Thai fishing fleets could freely conduct fishing operations in the Gulf of Thailand, the Andaman Sea, and other areas on the high seas without let or hindrance, more recently waters adjacent to neighboring countries have been closed to Thai fisheries in the wake of the provisions of UNCLOS, 1982.

It would seem, however, that Thailand should request permission to fish in these waters by virtue of having had historic fishing rights. Moreover, in view of the announcements of neighboring countries that they will exercise their rights in respect to EEZs, Thailand would seem to fall under the category of geographically disadvantaged countries as delineated in Section 70 of UNCLOS, 1982. Nevertheless, other states have denied that Thailand is geographically disadvantaged in terms of the criteria found in Section 70 of UNCLOS.

Under Sections 61 and 62 of UNCLOS, 1982, it is explicitly stated that states owning living natural resources should benefit from these resources. However, if Thailand is to receive comparable benefits from harvesting surplus living resources of the states owning these resources, it is mandatory that it first receive permission from the countries owning said resources.

When Thai fishing vessels set sail for purposes of fishing for living natural resources belonging to other sub-regional or regional countries or even on the high seas, they encounter problems in respect to the EEZs of neighboring countries, particularly in cases in which officials of coastal states do not act in compliance with Section 73 of UNCLOS, 1982. If such disputes occur, Thailand should bring the disputes to the attention of officials concerned with the processes of abatement of disputes in accordance with the regulation of UNCLOS, 1982.

Available nowadays is the Court of International Law of the Sea designed to consider cases such as those that stem from disputes pursuant to the provisions of UNCLOS, 1982. Many cases have already been adjudicated before this court. However, this is only the case for member states, viz., those states which are parties to the Convention because they have ratified it. It is therefore of paramount importance for Thailand to become a member state by ratifying the Convention. Otherwise, Thai fisheries will continue to suffer the consequences of not being able to appeal to the protections afforded under the provision of UNCLOS, 1982 to member states.